

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izłą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2018 r. – OCU / SRB**(Sprawa T-496/18)**

(2018/C 352/55)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Martínez Martínez i C. López-Mélida de Ramón)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji final („Final Decision”) z dnia 19 czerwca 2018 r. decyzji komisji odwoławczej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji wydanej w sprawie 54/2017 prowadzonej przeciwko Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji;
- obciążenie „komisji odwoławczej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji” kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu prawa podstawowego, o którym mowa w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasady poszanowania prawa do obrony (prawo do dobrej administracji wyrażone w dostępie do dokumentów w celu wykonywania uzasadnionego prawa do obrony).
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżona decyzja w sprawie nieprzyznania przez komisję odwoławczą pełnego dostępu do dokumentów będących w posiadaniu Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), wnioskowanych przez skarżącą w celu wykonywania uzasadnionego prawa do obrony, skutkuje poważnym naruszeniem prawa podstawowego do dobrej administracji wyrażonego w dostępie do dokumentów, określonym w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i podstawowej zasady prawa wspólnotowego dotyczącej poszanowania prawa do obrony.

2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu artykułów wprowadzających odstępstwo od ograniczenia poufności i tajemnicy handlowej przy dostępie do dokumentów, gdy wniosek został złożony w ramach wykonywania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, o których mowa w art. 88 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1); w art. 84 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190) i w art. 53 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338).
- Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji w sprawie nieprzyznania przez komisję odwoławczą pełnego dostępu do dokumentów będących w posiadaniu SRB dokonano błędnego zastosowania wyjątków od zasady powszechnego dostępu do dokumentów przewidzianych w ww. uregulowaniach, ponieważ o dostęp ten wnioskowano w ramach wykonywania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu podstawowego prawa wyrażonego w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (prawa do dobrej administracji w odniesieniu do obowiązku uzasadnienia aktów).
- Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżona decyzja w sprawie nieprzyznania przez komisję odwoławczą pełnego dostępu do dokumentów będących w posiadaniu SRB, skutkuje poważnym naruszeniem prawa podstawowego do dobrej administracji, o którym mowa w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim uchybiono w niej obowiązkowi uzasadnienia aktów.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2018 r. – IAK – Forum International / EUIPO – Schwalb (IAK)

(Sprawa T-497/18)

(2018/C 352/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IAK GmbH – Forum International (Kirchzarten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Wilke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ulrich Schwalb (Kolonja, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy IAK – unijny znak towarowy nr 9 843 533

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 czerwca 2018 r. w sprawie R 1511/2017-4